

ἐπέστρεψαν εἰς τὸ χωρίον των, συνωδευμένοι ὑφ' ἰκανοῦ ἀριθμοῦ στρατιωτῶν. Οἱ Κορσικανοί, ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ στρατοῦ, ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Ἄλλ' ἢ ὑπ' αὐτῶν προξενηθεῖσα ζημία ἔμεινεν ἐσαεὶ ἀναποζημίωτος καὶ ἀνεπανόρθωτος.

Τῆς ἰδίας περιπέου ταύτης ἐποχῆς εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον: Κατὰ τὸν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας πόλεμον, ἀγγλικὸν πολεμικὸν πλοῖον ἔφθασε πρὸ τῶν Καρυῶν. Οἱ Καρυᾶται, ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ θεάματος τούτου, ἐξήλθον ἅπαντες τῶν οἰκιῶν των καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἤρχισαν νὰ κατέρχωνται εἰς τὴν παραθαλασσίαν. Οἱ ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ πλοίου νομίσαντες, φαίνεται, ὅτι στρατιωτικὴ ἐπικουρία ἤρχετο εἰς βοήθειαν τῶν Γάλλων, ἤρχισαν νὰ βομβαρδίζωσι τὸ χωρίον τῶν Καρυῶν. Ἐν τούτοις δὲν ἤρρησαν νὰ βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ἀληθείας, διὸ καὶ ὁ βομβαρδισμὸς δὲν ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολὺ. Τοῖχοι μὲν τινες τῶν οἰκιῶν διετροπήθησαν ὑπὸ τῶν ἐκτοξευθεισῶν σφαιρῶν· ἀλλ' ὅπως δὴποτε ἡ ζημία αὕτη ὑπῆρξεν ἀσήμαντος.

Οἱ Καρυᾶται, ἐπανελθόντες εἰς τὰς καταστραφείσας ἐστίας των, ἤρχισαν ἐκ νέου νὰ ἐργάζωνται εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν αὐτῶν, νὰ καλλιεργῶσι τοὺς ἀγρούς των καὶ ν' ἀπολαύωσι σχετικῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας. Ἐν τούτοις, οἱ γείτονές των κάτοικοι τοῦ Βωκὶ ἐξηκολούθουν πάντοτε νὰ τοὺς ὑποβλέπωσι, διὸ καὶ ἐζήτουν ἐκ νέου εὐκαιρίαν ὅπως ἐπιτεθῶσι κατ' αὐτῶν.

Τοιαύτην εὐκαιρίαν ἐπιθέσεως εὗρον τῷ 1830. Τὸ ἔτος τοῦτο, διὰ τοὺς αὐτοὺς πάντοτε λόγους, ἔλαβον τὰ ὅπλα καὶ ἐκίνησαν κατὰ τῶν γειτόνων των Ἑλλήνων. Πλὴν ὅμως, τὴν φορὰν ταύτην, μόλις ἔφθασαν πρὸ τοῦ χωρίου τῶν Καρυῶν, στρατιωτικὴ δύναμις, φθάσασα ἐγκαίρως ἐξ Αἰακκίου, τοὺς διεσκόρπισεν.

Ἐκτοτε δέ, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, πᾶσα ἔρις ἐξηλείφθη ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν. Πολλὰ συνοικέσια συνήφθησαν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Κορσικανῶν. Πολλοὶ Κορσικανοὶ ἐγκατεστάθησαν ἐν Καρυαῖς καὶ ἐγένοντο γαιοκτῆμονες. Σχεδὸν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀφωμοιώθησαν μὲ τοὺς Κορσικανούς· ὁμιλοῦσι τὴν γλῶσσάν των κάλλιστα καὶ παρέλαβον πολλὰ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων των. Ἐνεκα δὲ πάντων τούτων τὴν σήμερον τὰ παλαιὰ ταῦτα μίση καὶ πάθη μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Κορσικανῶν ὀλοτελῶς ἀπεσβέσθησαν, καὶ πάντων τούτων μόνη ἡ μνήμη πλέον σῶζεται.

(Ἔπεται συνέχεια)

N. B. ΦΑΡΔΥΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

Παρήλθεν ὁ καλὸς ἐκεῖνος καιρὸς τῶν παραμυθίων, καθ' ὃν τὰ βασιλόπουλα ἐνυμφεύοντο βοσκοπούλας. Τὸ κάλλος καὶ ἡ ἀρετὴ δὲν ἀρκοῦσι σήμερον, ὅπως ὑψώσωσιν εἰς τοιαύτην περιωπὴν γυναῖκα μὴ γεννηθεῖσαν ἐξ εὐγενοῦς οἴκου. Καὶ ἂν δέ τις ἡγεμονόποις παρασυρθῇ ὑπὸ ἀκατασχέτου αἰσθήματος πρὸς τοιαύτην τινὰ πρᾶξιν, ὁ νόμος κρίνει αὐτὸν ἀνάξιον τῶν ὑψηλῶν τίτλων οὓς φέρει καὶ κηρύττει ἔκπτωτον τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ἡδύνατο νὰ ἔχη ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου τῶν προγόνων.

Ἀφηφῶν πάντα ταῦτα ὁ πρίγκηψ τῆς Σουηδίας Ὀσκάρ νυμφεύεται προσεχῶς τὴν δεσποινίδα Μούγκ θυγατέρα Σουηδοῦ συνταγματάρχου.

Ἡ δεσποινὶς Μούγκ, πεφνημισμένη ἐπὶ καλλονῇ κόρη, εἶνε μία ἐκ τῶν κυριῶν τῆς τιμῆς τῆς συζύγου τοῦ διαδόχου τῆς Σουηδίας. Ὁ πατὴρ αὐτῆς, στρατιωτικὸς ἐντιμὸς καὶ ἀνδρείος, κατέλιπεν εἰς τὴν θυγατέρα του οὐδὲν πλέον ἢ ὄνομα εὐγενὲς καὶ σεβαστόν. Καίπερ ἐστερημένη περιουσίας, ἀλλὰ πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἐζητήθη εἰς γάμον. Ἀπῆντα ἀρνητικῶς πρὸς πᾶσαν πρότασιν καὶ μόνον ἅπαξ ἡ καρδιά αὐτῆς ἐκάμφθη καὶ κατένευσεν. Τὸ συνοικέσιον ἀπεφασίσθη, αἱ σχετικαὶ παρασκευαὶ ἐγένοντο, ἡ ἡμέρα ὠρίσθη. Αἶφνης μετενόησεν· παρετήρησεν ὅτι ὁ μέλλων νυμφίος, νεαρὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ, δὲν ἦτο ὅλως ἀφωσιωμένος εἰς αὐτὴν.

Κατέλιπε τὴν αὐλὴν περίλυπος καὶ ἀπεχώρησε τοῦ κόσμου ἐπὶ πολλοὺς μῆνας. Ὅτε ἐπανῆλθεν ἦτο ἐπίσης ὠραία ὡς πρότερον, καὶ ἴσως ἴσως τὸ ἄλγος εἶχε προσθέσῃ νέον θέλητρον εἰς τὴν περικαλλῆ αὐτῆς μορφήν. Συγχρόνως ἐπανῆλθεν ἐκ μακρῶν περιηγήσεων Ὀσκάρ ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως. Οὗτος πρότερον ἦκιστα ἐνεφανίζετο ἐν τῇ αὐλῇ, ἀλλὰ νῦν διέτριβεν ἐπὶ μακρόν, ἐσύχναζε δὲ ἰδίᾳ παρὰ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ. Μετ' οὐ πολὺ ἐγνώσθη ὅτι ἦτο ἐρωτευμένος, ὅτι ἠγάπα τόσῳ περιπαθῶς τὴν δεσποινίδα Μούγκ, ὥστε δὲν θὰ ἐδίσταζε καὶ νὰ τὴν νυμφευθῇ.

Ἡ κόρη, γνωρίζουσα τὰς συνεπειὰς τῆς πράξεως ταύτης τοῦ πρίγκηπος, ἀπέκρουσεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὴν χεῖρα ἣν ἔτεινε πρὸς αὐτὴν. Ἄλλ' ὅτε εἶδεν ὅτι ἡ βασίλισσα μήτηρ ἐνέκρινε πληρέστατα τὴν ἐκλογὴν τοῦ υἱοῦ δὲν ἐκρυψεν ἐπὶ πλέον καὶ τῆς ἰδίας καρδίας τὰ αἰσθήματα. Μόνος ὁ βασιλεὺς ἀντίεστη καὶ ἠρήθη νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν του. Ἐπέισθη τέλος ὑπὸ τῆς βασιλίσσης εὐγλώττως συνηγορησάσης ὑπὲρ τοῦ ἐρωτος τῶν δύο νέων καὶ κατένευσεν. Οὗτω δ' ὁ γάμος τελεῖται μετ' οὐ πολὺ ἐν Ἀγ-

γλία ὅπου μεταβαίνει χάριν τῆς υγείας αὐτῆς ἢ βασίλισσα τῆς Σουηδίας.

Εὐθύς μετὰ τὸν γάμον οἱ νεόνυμφοι θὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς Σουηδίαν. Κατὰ τὸν σουηδικὸν νόμον ὁ πρίγκηψ Ὁσκάρ θέλει ἀπολέσῃ τὸν τίτλον δουκὸς τῆς Γότθας, ὃν κέκτηται, τὴν ἐπιχορήγησιν αὐτοῦ, τὰ βασιλεία δώματα καὶ θέλει φέρει εἰς τὸ ἐξῆς τὸ ὄνομα «πρίγκηψ Βερναδόττος, ἀξιοματικὸς τοῦ σουηδικοῦ ναυτικοῦ», θὰ κατοικήσῃ δὲ ἐν τῇ νοτίῳ Σουηδίᾳ μακρὰν τῆς Στοκχόλμης καὶ τῆς αὐλῆς.

Δὲν εἶνε ἀληθῶς συγκινητικὴ ἡ πράξις αὕτη τοῦ Σουηδοῦ βασιλόπαιδος, ὅστις σημειωτέον δὲν εἶνε ἀβροδίαίτος τις νεανίσκος τῶν αἰθουσῶν, ἀλλ' εἰς τῶν τολμηροτάτων ναυτικῶν τῆς Σουηδίας;

Κατατίθησιν ὄλην αὐτοῦ τὴν δόξαν εἰς τοὺς πόδας ἡγαπημένης γυναικός, ἀνταλλάσσων πρὸς τὴν εὐτυχίαν, ἣν ἐλπίζει νὰ εὕρῃ παρ' αὐτῆς, ὅλα τὰ μεγαλεῖα καὶ τὰ ἀγαθὰ ἄτινα θνητὸς ἡδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ.

Ἐὰν ὑπάρχῃ γυνὴ ἐν τῷ κόσμῳ βεβαία περὶ τῆς ἀγάπης, ἣν ἐμπνέει, αὕτη εἶνε ἡ δεσποινὴς Μούγκ. Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην σύζυγον ὀφείλει νὰ λατρεύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἢ μέλλουσα σύμβιος τοῦ Σουηδοῦ βασιλόπαιδος.

Ἄλλ' ὅμως ἡ ἀνθρωπίνη καρδίκα εἶνε τόσῳ μυστηριώδης, ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ τόσῳ πολυπλαγκτός! Τίς δύναται νὰ εἴπῃ ἀσφαλῶς ὅτι τὸ βασιλικὸν τοῦτο εἰδύλλιον θὰ ἔχῃ συνέχειαν εὐτυχῆ ἐν τῷ μέλλοντι; Τίς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἐπὶ θυσίᾳ τῶν ματαίων μεγαλείων ἀποκτήσας τὴν ἀγάπην δὲν θέλει εὕρῃ καὶ ταύτην ἐπίσης ματαίαν;

Ἐκείνη δέ, ἥς ἡ ἀγάπη ἐκτῆθη ἐπὶ τοιαύτῃ ἀνταλλαγῇ, εἶνε ἄρα ἀσφαλῆς ὅτι ὁ σύνευνος δὲν θέλει ποτὲ μεταμεληθῆ ἐπὶ τῇ πράξει, εἶνε βεβαία ὅτι ὡς κατέλιπε τὸ πᾶν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πάθους, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν νέου τινὸς βιαίου αἰσθήματος δὲν θὰ κατελίμπανε καὶ αὐτὴν ταύτην;

Οὐδεὶς ὁ ἀρνούμενος ὅτι ἀκριβῶς οἱ ὄροι ὑφ' οὓς τελεῖται ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη ἔνωσις, ἐνῶ φαίνονται ἀφ' ἐνὸς τόσαι ἐγγυήσεις περὶ εὐτυχίας, εἶνε ἀφ' ἐτέρου τόσοι λόγοι ἀμφιβολίας καὶ ἀνησυχίας.

* *

ΠΟΙΗΜΑ ΕΙΣ ΒΥΡΩΝΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς ἐταιρείας ὑπ' ἀριθμοὺς 41 καὶ 42 ὑπάρχουσιν ἐπιστολὴ γαλλικὴ τοῦ Κωνστ. Νικολοπούλου καὶ ποίημα αὐτοῦ γαλλιστὶ συντεταγμένον εἰς μνήμην τοῦ Βύρωνος, ὅπερ ἐπὶ τῇ εὐκαι-

ρία τῶν τελεσθεισῶν ἑορτῶν ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ Βύρωνος δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Περὶ τοῦ Κωνσταντίνου Νικολοπούλου γεννηθέντος ἐν Σμύρνῃ, ἐκ γονέων καταγομένων ἐξ Ἀνδριτσαινῆς, καὶ ζήσαντος ἐν Παρισίοις ἔνθα παρέδιδε μαθήματα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἔγραψεν ἡ «Ἐστία» ἱκανὰ ἐν ἀριθμῷ 142, ἔνθα καὶ πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ. Ἐνταῦθα ἐπαναλαμβάνομεν μόνον ὅτι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν του ἐκκληροδότησε τὴν πλουσίαν βιβλιοθήκην του εἰς τὸ σχολεῖον Ἀνδριτσαινῆς.

Τὸ ποίημα ἔχει ὡς ἐξῆς:

*L'évêque de Missolonghi près
du cercueil de Lord Byron.*

Oh! quel divin transport vint s'emparer de moi?
Èlève, ô roi des cieux, mon âme jusqu' a toi
Inspire le pasteur de ton peuple fidèle,
Anime mes accens de ta voix immortelle.
.... Ecoutez, ô chrétiens du Nord et du Couchant
ce que dit l'éternel, le vengeur, le puissant:
Tremblez, usurpateurs du trône de Byzance,
Exécrables assassins de prélats sans defense,
Lâches persecuteurs des enfants de mon Dieu!
Oui, contre vous, tyran, dans cet auguste lieu
La foudroyante voix du créateur suprême
Prononce avec courroux ce terrible anathème :
«Sur l'atroce Ottoman je vais appesantir
«Ma redoutable main : je veux l'anéantir.
«Dans vos combats, ô Grecs, c'est mon bras qui

[commande;

«L'église va renaître et plus libre et plus grande,
«De mon peuple éprouvé vengeant tous les affronts
«De lauriers immortels j'embellirai vos fronts.
«Le calme et le bonheur succèdent aux orages.
«La Grèce va briller sous un ciel sans nuages.
«Pour mériter toujours ma céleste faveur
«Cherissez la vertu, la patrie et l'honneur.
«Mais si vous oubliez ma justice adorable
«Je serai contre vous un juge inexorable.»
C'est ainsi que Porphyre, en divin orateur
Soutenait du soldat l'héroïque valeur.

Un spectacle touchant vient s'offrir à sa vue ;

«Approchez, dit-il, du cercueil

«Tendres filles de la Patrie

«Repandez en ce jour de deuil

«Sur le corps de Byron, les fleurs de la prairie;

«Ne pleurez pas sur cet homme immortel

«Prosternez-vous plutôt aux pieds du saint autel

«Priez le Dieu de nos armées

«Priez le Dieu de nos combats

«De consoler vos âmes alarmées

«En ranimant l'ardeur de nos soldats.

ΝΙΚΟΛΟ-ΠΟΥΛΟΥ ΔΕ ΣΜΥΡΝΗΣ.